

ת"פ 38883/05/22 - מדינת ישראל נגד פאר סרקיה (חזקיה) - טרם הסתיים, אייל בן עמי, אליאור גבריאלי (עציר) - נדון

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 38883-05-22 מדינת ישראל נ' סרקיה (חזקיה)
ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת מרב גרינברג
המאשימה

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד ליטל שירי

נגד
הנאשמים

1. פאר סרקיה (חזקיה) - טרם הסתיים
2. אייל בן עמי
- ע"י ב"כ עוה"ד ניר דוד
3. אליאור גבריאלי (עציר) - נדון

גזר דין לנאשם 2

1. הנאשם (נאשם 2 בכתב האישום) הורשע, על יסוד הודאתו, בעובדות כתב אישום בעבירות **קשירת קשר לפשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן-החוק); נשיאה והובלת נשק בצוותא חדא לפי סעיף 144(ב) רישא יחד עם סעיף 29(ב) לחוק; איומים בצוותא חדא לפי סעיף 192 יחד עם סעיף 29(ב) לחוק.**

2. כתב האישום המקורי הוגש ביום 18.5.22 כנגד שלושה הנאשמים. כנטען בו, על רקע סכסוך שהתגלע בין הנאשמים ליוסף אלבז, קשרו השלושה קשר להשליך רימון הלם על ביתו בכוונה להפחידו. במסגרת הקשר ולשם קידומו, הצטיידו הנאשמים ברימון יד הלם סנוור מסוג M7290 שבכוחו להזיק לאדם בעת פעולתו (להלן-הרימון). ביום 7.3.22, בשעה 20:17, נהג הנאשם 1 ברכבו יחד עם הנאשמים 2-3, הנאשמים נסעו לעבר הבית ונשארו והובילו עמם את הרימון. עת הגיעו כ-300 מטרים ליד הבית, ירדו נאשמים 2-3 מהרכב כשהם לבושים שחורים, ובהמשך, בשעה 02:19 או בסמוך לכך, השליך מי מהם את הרימון על הבית, שם, התפוצץ ברעש חזק וגרם לנזקי פיח בחצר הבית. מיד לאחר מכן חזרו לרכב בו המתין להם הנאשם 1, והשלושה החלו בנסיעה עד שנעצרו על ידי כוחות משטרה שהגיעו למקום.

3. השתלשלות ההליך באשר לנאשם הייתה חריגה. ביום 13.6.22, הציגו הצדדים, לפני כב' השופט דריואן-גמליאל, הסדר טיעון הנוגע לכל שלושת הנאשמים לרבות הסכמות עונשיות בעניינו של הנאשם, הנאשם

והאחרים הורשעו בעובדות כתב אישום מתוקן. בסמוך לאחר מכן חזרה בה המאשימה מהסדר הטיעון ביחס לנאשם שלפניי, נוכח גילוי מידע חדש- הרשעתו בבית דין צבאי בעבירות נשק ואיומים, שלא היה בידיעתה במעמד הצגתו. בהמשך לכך, ובהסכמת ב"כ הנאשם, הצהירה המאשימה כי היא חוזרת בה מהסדר הטיעון, והנאשם, בהתאם לבקשתו, ביקש לחזור מהודאתו ולהודות בעובדות כתב האישום המקורי וכך נעשה (החלטתי והכ"ד מתוקנת מיום 5.7.22, עמ' 8). זהו המקום לציין, ששני שותפיו הודו בעובדות כתב אישום מתוקן, נאשם 1 בעבירות של קשירת קשר וסיוע לנשיאת נשק ונאשם 3 בעבירה של קשירת קשר בלבד. על נאשם 3 נגזרו 10 חודשי מאסר (הכוללים תקופה של הפקעת עבודות שירות, גזר הדין ניתן במסגרת ענ"פ 53178-02-21 גבריאלי נ' מדינת ישראל (11.7.22), ובאשר לנאשם 1 עותרים הצדדים במשותף לגזור עליו מאסר בן 9 חודשים בדרך של עבודות שירות.

4. ביום 9.8.22 נשמעו טיעוני הצדדים לעונש ולאחר שהתבררה מורכבות מצבו המשפטי, מצאתי, טרם גזירת דינו, להפנותו לתסקיר שירות המבחן על מנת לקבל תמונה רחבה יותר באשר לנסיבותיו והרקע לביצוע העבירות.

תסקיר שירות המבחן

5. הנאשם, בן 24, בן למשפחה נורמטיבית המתגוררת במושב באזור השרון, סיים 12 שנות לימוד ושירת בצבא ביחידת פלס"ר שריון. במהלך שירותו הצבאי קשר קשרים חברתיים עם גורמים עברייניים, וביצע עימים עבירות שונות תוך שימוש בנשק צבאי שקיבל במסגרת תפקידו, בגין מעשיו אלו, נדון לתקופת מאסר בת 32 חודשים והורד לדרגת טוראי. את המעשים שבהם הורשע בתיק זה ביצע זמן קצר לאחר שחרורו ממאסר.

אשר לעבירה הנוכחית, קיבל אחריות, מגלה תובנה לחומרת מצבו והביע חרטה ואמפתיה לכאב והנזק שגרם. לדבריו, לאחר שחרורו מבית הסוהר חווה תקופת משבר, שב לניהול אורח חיים שולי ולקשרים עם גורמים עברייניים. הנאשם הסביר כי לא הייתה לא היכרות מוקדמת עם נפגע העבירה, הוא פעל מתוך שעמום, רצון באתגר ובתחושת סיפוק. תפקודו במעצר תקין, עובד בתור אסיר חולייה ומשתתף בקבוצות אגפיות. להתרשמות שירות המבחן מדובר בבחור צעיר, שסיגל לעצמו דפוסי התנהגות אנטי סוציאליים ועברייניים, מתקשה בוויסות דחפים ובהצבת גבולות לסביבתו. להערכתם, וככל שלא ישתלב בטיפול, נשקף ממנו סיכון לחזרה להתנהגות פורצת גבולות. עוד מתרשמים שמגלה תובנה ראשונית להשלכות מעשיו אך טרם השלים עם המחירים שיצטרך לשלם בעבור זניחת הדרך העבריינית שליוותה אותו בשנים האחרונות. נוכח האמור והערכת הסיכון, לא בא בהמלצה טיפולית ומציע לשלבו בתכנית טיפולית במסגרת מאסרו.

תמצית הטיעונים לעונש

6. בא כוח המאשימה, עוה"ד אשכנזי, עמד בטיעונו על מגמת ההחמרה בעבירות נשק וחומרת מעשי הנאשם, שבקלות בלתי נסבלת קשר קשר עם אחרים להשתמש בנשק לא חוקי במסגרת סכסוך. עוד עמד על פוטנציאל הנזק הגבוה ממעשיו, על רף החומרה הגבוה של עבירות האיומים ועל חלקו העיקרי בביצוע

העבירות. בהסתמך על מדיניות הענישה הנוהגת ותחולת תיקון 140 לחוק, עתרה המאשימה למתחם ענישה הנע בין 18-36 חודשי מאסר. באשר לקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם, ייחסה המאשימה חומרה מיוחדת לעובדה שביצע את העבירות כשלושה שבועות לאחר שחרורו מבית הסוהר ולכך ששני מאסרים מותנים המרחפים מעל ראשו לא הרתיעוהו ומנגד להשתלשלות ההליכים החריגה בתיק, ועתרה לעונש של 36 חודשי מאסר הכולל את הפעלת המאסרים המותנים.

7. ב"כ הנאשם, עו"ד ניר דוד, עתר לעונש מתון יותר, וסבור שיש לגזור את עונשו של הנאשם, בהתאם לעקרון אחידות הענישה, ובהתאמה לעונשים שהוטלו על שותפיו. לשיטתו, המאשימה מדברת "בשני קולות" באופן היוצר פער עובדתי ועונשי בלתי סביר בין הנאשם לשותפיו. עוד סבור שיש לבחון את חלקם של השותפים בהתאם לכתב האישום המקורי, ומשחלקו דומה לזה של נאשם 3, ראוי לגזור עליו עונש בן 20 חודשים הכולל את הפעלת התנאים. עוד ביקש לזקוף לזכותו את הודאתו, תקופת שירותו כלוחם ונכונותו להשתלב בטיפול.

8. עוד שמעתי את דברי אמו של הנאשם אשר הביעה זעזוע ממעשי בנה, אך ביקשה להתחשב באופיו הטוב ובמצבם הבריאותי של בעלה ושלה. **הנאשם** ציין בדבריו כי הסתבכותו עם החוק גרמה לו לטלטלה.

דין והכרעה

מתחם העונש הכולל

9. על ההליך שבפני חלים עקרונות הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק. ע"פ הוראות אלו, העיקרון המנחה בענישה הינו עקרון ההלימה שפירושו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ובמידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בדרכו של עקרון זה, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, תוך שהוא מתחשב בערך החברתי המוגן שנפגע ומידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבותיה הקונקרטיות של העבירה. בשלב הבא, לאחר שנקבע מתחם העונש, ובית המשפט לא מצא מקום לחרוג ממנו לקולא או לחומרא, נקבע העונש הראוי תוך התחשבות בנסיבות העושה.

עבירות נשק - כללי

10. הנאשם הורשע בקשירת קשר להשלכת רימון הולם אל עבר ביתו של אחר על רקע סכסוך עסקי ובמטרה להפחידו. ביחד עם חבריו הצטייד ברימון הולם, נסע עימם לביתו של האחר, והיה מעורב בהשלכה פיזית של הרימון לעבר הבית, הרימון התפוצץ וגרם נזק לרכוש ורעש רב.

11. חומרתן של עבירות הנשק נדון חזור ושנה בפסיקה. עבירות אלו, על כל סוגיהן ומיניהן, הפכו ל"מכת מדינה" היוצרת סיכון ממשי לשלום הציבור ולפגיעה באזרחים תמימים שאינם צד לסכסוך כזה או אחר. חומרת העבירות אינה מסתכמת בנזק שארע כתוצאה מהאירוע הקונקרטי, אלא בסיכון הפוטנציאלי שהיה

טמון בביצוע העבירה. משכך, פסיקה עקבית של בית המשפט העליון קבעה כי על בתי המשפט לתרום תרומתם למיגור תופעת עבירות הנשק, על ידי החמרה חדה ובלתי מתפשרת בענישה, על מנת להעביר מסר נחרץ ולהרתיע מפני ביצוע, קל וחומר עת צדדים לסכסוך משתמשים בנשק לא חוקי כאמצעי איום והפחדה:

"השימוש בנשק חם ככלי ליישוב סכסוכים הפך לרעה חולה, וכמעשה של יום ביומי גובה חיי אדם ולעיתים אף את חייהם של חפים מפשע אשר כל חטאם היה כי התהלכו באותה עת ברחובה של עיר. בשנים האחרונות אף חלה עליה מתמדת במספר אירועי הירי המדווחים למשטרה... על רקע המציאות אותה אנו חווים למרבה הצער מדי יום, אנו עדים לקריאה ציבורית נרגשת להגברת האכיפה כלפי עבירות נשק - ולהחמרה במדיניות הענישה הנוהגת. בית משפט זה לא נותר אדיש למול השימוש הגובר בנשק חם, והדגיש לא אחת את הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה כלפי השימוש בו לשם פתרון סכסוכים. זאת במיוחד כאשר השימוש בו נעשה בסביבת בתי מגורים" (ע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' סובח, פס' 16-17 (5.11.2019)).

[ראו גם ע"פ 4456/21 מדינת ישראל נ' אבו עבסה, פס' 15 (23.1.2022); ע"פ 5602/22 מדינת ישראל נ' פלוני (14.9.22); ע"פ 4103/22 מדינת ישראל נ' מוחמד אמון (6.11.22); ע"פ 2033/21 אימן זועבי נ' מדינת ישראל, פס' 8 (30.8.21); ע"פ 6021/21 עלי עבוד נ' מדינת ישראל, פס' 2 (19.12.21); ע"פ 587/22 עדאב אבו נאעסה נ' מדינת ישראל, פס' 9-10 (22.5.22); ע"פ 5780/21 מוחמד שיבלי נ' מדינת ישראל, פס' 2 (14.12.21); ע"פ 2101/21 תומר טוביה נ' מדינת ישראל, פס' 2 (29.7.21); ע"פ 6068/21 מדינת ישראל נ' אברהם פקיה, פס' 12-13 (19.12.21)].

20. מגמת החמרה זו קיבלה ביטוי סטטוטורי גם בחקיקה, במסגרת תיקון 140 לחוק שנכנס לתוקף ביום 8.12.21, וחל בעניינו, בו נקבעו עונשי מינימום לעבירות נשק באשר הן, באופן שכלל, העונש שיושג בגין עבירות אלו, לא יפחת מרבע העונש המרבי שנקבע לעבירה.

עמד על כך כב' השופט קרא בע"פ 6496/21 נגד מדינת ישראל (20.12.21):

"יש לציין כי 'מגיפה' זו לא חמקה מעינו של המחוקק, אשר בחר להחמיר עם עונשיהם של אלה הבוחרים לקחת חלק בעבירות נשק. כך, למשל, במסגרת חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021 (להלן: תיקון מס' 140), שהתקבל בכנסת ביום 7.12.2021... הוחלט כי עונשו של מי שהורשע בעבירה לפי סעיף 144 לחוק העונשין לא יפחת מרבע העונש המרבי שנקבע לצדה, אלא אם קיימים טעמים מיוחדים שלא לעשות כן. בדברי ההסבר להצעת החוק שקדמה לתיקון מס' 140 הודגש, כי זאת נדרשת 'נוכח התפשטות ההתחמשות של קבוצות גדולות באוכלוסייה בנשק בלתי חוקי, ייחודיות התופעה והשלכותיה החמורות, ובפרט המחיר שהיא גובה בחיי אדם'" (שם, בפסקה 9).

מן הכלל אל הפרט

12. את נסיבות מעשיו של הנאשם יש לבחון **בהתאם לחלקו בכתב האישום המקורי**, ואילו נסיבות מעשיו הנאשמים האחרים תבחנה **בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן**, על יסודן הורשעו ועל בסיסן הגיעו הצדדים לעתירה עונשית משותפת. אכן, כתב האישום המתוקן מייחס לנאשמים האחרים עובדות שונות ועבירות קלות יותר מאלו שיוחסו להם בכתב האישום המקורי אך כעולה מטיעוני המאשימה לעונש בעניין נאשם 3, התיקונים בכתב האישום ביחס לחלקם נבעו מקושי ראייתי משמעותי, קושי שאינו קיים בעניינו של נאשם זה. לפיכך, אין מדובר כטענת ההגנה, ב"דיבור בשני קולות", שתי הכרעות סותרות המתבססות על עובדות זהות של ביצוע העבירות (ראו לעניין זה בהרחבה, דנ"פ 4971/02 **זגורי נ' מדינת ישראל**, פ"ד נח (4) 583 (21.4.2004). מורכבות מעין זו אינה מתעוררת **"בכל מקרה שבו ההכרעות שמתקבלות בעניינים של שותפים לביצוע של מעשה פלילי אינן זהות, אלא רק במקרים שבהם ההכרעות כוללות ממצאים עובדתיים הסותרים חזיתית זה את זה"** (ע"פ 4205/14 **בן יצחק נ' מדינת ישראל** (29.5.16)).

13. לאחר שאמרנו זאת, נעבור לבחון את נסיבות מעשיו הנאשם כמפורט בכתב האישום המקורי. הנאשם **קשר קשר** עם שני שותפיו להפחיד אדם עמו היו מסוכסכים; **המעשה תוכנן בקפידה וכלל הצטיידות בנשק**. הנאשמים נסעו בשעת לילה לכיוון ביתו של נפגע העבירה, הממוקם בלב שכונת מגורים, נאשמים 2-3 ירדו מהרכב כשהם לבושים שחורים לשם הסוואתם ומי מהם השליך את הרימון בפתח בית נפגע העבירה, כשנאשם 1 המתין ברכב המילוט; לא ברור כלל אם היה לנאשם קשר ישיר לסכסוך (בתסקירו שולל זאת) ונראה כי ביצע את המעשים עבור אחרים ועל רקע עברייני, במטרה להטיל אימה על נפגע העבירה; הנזק שנגרם ממעשיו אמנם אינו חמור, אך פוטנציאל הנזק והפגיעה בשלוות חייהם של משפחת נפגע העבירה ושכניהם רב. במעשיהם סיכנו הנאשמים את דיירי הבית, שכן בכוחו של הרימון להזיק לאדם ותחת מעטה חשכה עלול היה לפגוע במאן שהוא שנמצא במקום.

14. עוד יש לתת את הדעת לסוג הנשק שנשא הנאשם - רימון הלם. אמנם אין המדובר בנשק בדרגת מסוכנות גבוהה ביחס לרימון רסס וכלי נשק אחרים, אך אין להקל בו ראש שכן טמון בו סיכון לא מבוטל לפגיעה בגופו של אדם: **"העובדה שתוצאתו של הפיצוץ איננה ההרס והחורבן הנגרמים מרימונים 'רגילים' - אינה גורעת מ'נפיצות' של הרימון המחולל אותו...טשטושו של אדם והכנסתו למצב של הלם - הינם נזקים. רימון היוצר מצב של הלם; קרי: רימון הלם, הינו רימון היוצר נזק"** (ע"פ 7124/06 **דרורי נ' מדינת ישראל** פסקאות 9-10 (9.5.2007); ע"פ 7386/13 **עווד נ' מדינת ישראל** ((23.3.2013)).

15. מצאתי את מידת הפגיעה בערך המוגן ברף הבינוני - **"יש לראות בחומרה מיוחדת את הקלות הבלתי נסבלת של שימוש בנשק בטבורה של עיר, מעשה מתוכנן שנעשה תוך זריעת פחד ובהלה בקרב אנשי המקום"** (ע"פ 5336/16 **סעיד אל רחים עזאם ואח' נ' מדינת ישראל** (8.9.2016)). בהקשר זה אתן משקל לתכנון המקדים של המעשים ולרקע לביצועם, לסוג הנשק ולהשלכתו לבית מגורים לצרכי איום. מנגד, אתחשב בחלקו ובכך שהשלכת הרימון לא יוחסה לו באופן בלעדי (וזאת בניגוד למיוחס לו

בכתב האישום המתוקן שהחמיר איתו).

מדיניות הענישה הנוהגת

16. צורך השעה הוא להחמיר בענישה בגין עבירות נשק תוך מתן משקל בכורה לשיקולי הרתעת היחיד והרבים (ע"פ 5602/22 **מדינת ישראל נ' פלוני**, פס' 15 (14.9.22); ע"פ 2482/22 **מדינת ישראל נ' אחמד קדורה**, פסקה 5-6 (14.4.2022); ע"פ 5813/21 **מוחמד ג'בארין נ' מדינת ישראל**, פסקה 14 (31.5.2022)). בענייננו, יש להתחשב בתכנון המעשה, ביצועו בצוותא, בסוג הנשק ובנזק שנגרם.

בע"פ 5336/16 **סעיד אל רחים עזאם ואח' נ' מדינת ישראל** (8.9.2016), נדחה ערעורם של שניים שהורשעו בשתי עבירות של היזק בחומר נפץ ונשיאת נשק. בעקבות סכסוך בין בת זוגו של המערער 2 לאחרת, השליך המערער 2 שני רימוני הלב, האחד ברחוב והשני לעבר מאפייה שבבעלות המשפחה המסוכסכת, שעה ששהו בה אנשים. נגרם נזק לרכוש. המערערים ללא עבר פלילי. למערער 1, שנהג ברכב, נקבע מתחם הנע בין 18-42 חודשי מאסר, נדון למאסר בן 18 חודשים; למערער 2 שהיה מעורב בהשלכת הרימון נקבע מתחם ענישה הנע בין 24-54 חודשי מאסר, והוא נדון למאסר בן 28 חודשים;

בע"פ 8845/15 **פואז נ' מדינת ישראל** (17.11.2016) נדחה ערעור המערער שהורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות נשיאת נשק ומעשה פזיזות ורשלנות. על רקע סכסוך משפחתי, השליך הנאשם רימון הלב לעבר בית, שהתפוצץ סמוך לשני בני משפחה, לא נגרם נזק. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש ענישה הנע בין 3-1 שנות מאסר. המערער, בן 21 במועד ביצוע העבירה, בעל עבר פלילי לא מכביד, נדון למאסר בן 18 חודשים;

בת"פ (מח'ת"א) 7133-07-20 **מדינת ישראל נ' רוזן** (6.9.2022) הורשע נאשם בעבירות נשק ועבירות נלוות. הנאשם נשא ברכבו יחד עם אחר רימון הלב סנוור בכוונה להשליכו לעבר ביתו של בן זוגה לשעבר של זוגתו. הנאשם נהג ברכב, האחר השליך את הרימון לעבר גדר הבית והרימון התפוצץ בעוצמה. ברכבו אותר אקדח מוסב. נקבע מתחם ענישה כולל הנע בין 19-48 חודשי מאסר. בגזירת העונש התחשב בית המשפט בעברו הפלילי ובנסיבותיו המשפחתיות והשית עליו מאסר בן 19 חודשים;

בת"פ (מח'מרכז) 14411-11-21 **מדינת ישראל נ' צפדיה** (6.7.2022), הורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון בעבירות של נשיאת נשק ואיומים, בכך שהשליך רימון הלב לעבר בית המתלונן במטרה להפחידו. מדובר במקרה החמור פחות בנסיבותיו מזה שבפנינו. הרימון נפל בסמוך לבית המתלונן אך לא התפוצץ מאחר שהנאשם הוציא את הנצרה. המאשימה עתרה לעונש ראוי בן 24 חודשים, הנאשם, בעל עבר פלילי, נדון למאסר בן 20 חודשים;

בת"פ (מח'חיפה) 13154-01-18 **מדינת ישראל נ' תיתי** (12.6.2018) הורשעו שני נאשמים בעבירת נשיאת נשק ועבירות נלוות. על רקע ויכוח משפחתי, השליך נאשם 1 בשני מקרים רימוני הלב. בפעם הראשונה בסמוך לכניסת בית המתלוננת, דקות לאחר מכן השליך רימון נוסף לעבר הכביש באזור ביתה. שני הרימונים התפוצצו

וגרמו לקול נפץ חזק. נאשם 2, נשא באירוע אחד את רימון הלם, שהושלך על ידי נאשם 1. בית המשפט המחוזי קבע בעניינו של נאשם 1 מתחם ענישה הנע בין 12-36 חודשי מאסר והשית עליו מאסר בן 20 חודשים, הכולל הפעלת מאסר על תנאי; בעניינו של נאשם 2, שחלקו היה קטן יותר, נקבע מתחם ענישה הנע בין 4-18 חודשי מאסר ונגזרו עליו 5 חודשי עבודות שירות.

17. לאחר שנתתי דעתי לנסיבות מעשי הנאשם, מידת הפגיעה בערכים המוגנים ומדיניות הענישה הנוהגת, מצאתי לאמץ את מתחם הענישה אליו עתרה המאשימה. לפיכך, נקבע מתחם הנע בין **18-36 חודשי מאסר בפועל**.

גזירת העונש המתאים לנאשם

18. הנאשם, צעיר בן 24, בן למשפחה טובה, שירת בשירותו הצבאי כלוחם ביחידה מובחרת. במהלך שירותו חלה התדרדרות במצבו, הוא קשר קשר עם גורמים עבריינים וחבר אליהם לביצוע עבירות חמורות תוך שימוש בנשק הצבאי שהחזיק. כעולה מגזר דינו (תיק בית הדין הצבאי המחוזי במחוז צפון 222/20 **התובע הצבאי נ' סמ"ר אייל בן עמי** (28.4.21) (ע/2)), את העבירות ביצע כחצי שנה לפני שחרורו מהצבא, במקרה אחד, חבר לחברו לביצוע ירי על רקע סכסוך עסקי. הנאשם נתן לחברו להשתמש בנשקו הצבאי מסוג רוס"ר תבור וזה ירה באמצעותו 8 כדורים לעבר ביתו של אחר עמו היה מסוכסך, בזמן שזה שהה בבית יחד עם בני משפחתו, הנאשם שימש כנהג ברכב המילוט. ימים ספורים לאחר מכן, נטל החבר את הנשק מביתו וירה באמצעותו שני כדורים לעבר שמשת חנות. הנאשם נדון, במסגרת הסדר טיעון, למאסר בן 32 חודשי מאסר ולמאסרים על תנאי בן 9 חודשים ו-3 חודשים שהינם בני הפעלה בתיק שלפניו, עוד הורד לדרגת טוראי. בדבריו לבית המשפט, הביע חרטה על מעשיו והבטיח לא לחזור עליהם.

19. אלא שהבטחותיו התגלו כמילים ריקות מתוכן, משאת המעשים מושא תיק זה, ביצע **כשלושה שבועות בלבד** לאחר שחרורו ממאסר. הנאשם היה מעורב שוב בביצוע עבירות איומים תוך שימוש בנשק והפעם לא נותר ברכב המילוט אלא היה מעורב בהשלכה הפיזית של הרימון. ללמדנו שלא היה בתקופת המאסר הממושכת שריצה ובמאסרים על תנאי שהוטלו עליו כדי להרתיעו, עוד נראה כי הוריו ומשפחתו אינם מצליחים להשפיע על בחירותיו. הנאשם שהסביר בתסקירו כי אין לו קשר ישיר לסכסוך עם נפגע העבירה, תלה את הרקע לביצוע מעשיו בשעמום, ורצון בסיפוק ובאתגר. דבריו אלו מעידים על מידת הסיכון הגבוה הנשקף ממנו, ועל אף שמביע תובנה להשלכות מעשיו, התרשם שירות המבחן שאינו בשל בעת זו לזנוח את דרכו העבריינית.

20. נוכח עברו הפלילי בצירוף המשקל הרב שיש ליתן לשיקולי הרתעת היחיד והרבים בסוג העבירות בהן הורשע היה ראוי למקמו בחלק המרכזי-גבוה של מתחם הענישה. עם זאת, מצאתי להתחשב בו ולגזור עליו עונש מתון יותר, כשבעניין זה נתתי דעתי להודאתו, נכונותו הראשונית לטפל בבעיותיו ולעונשיהם של שותפיו, בעיקר נאשם 3, שנדון לעונש הנוטה משמעותית לקולא, הוא הורשע אמנם בעבירות קלות יותר אך עברו הפלילי מכביד והוא ביצע את מעשיו בעת שריצה מאסר בעבודות שירות בתיק אחר. מטעמים דומים אורה על חפיפת התנאים בני ההפעלה ואחפוף חלק מהתנאי בן 9 חודשים לעונש המאסר בתיק זה.

בצד זאת, אטיל על הנאשם עונשים מרתיעים צופים פני עתיד, מתוך תקווה, שהפעם יהיה בהם כדי להרתיעו.

עוד חלה בעניינו הוראת השעה במסגרת תיקון 140 לחוק העונשין. העונש המרבי קבוע בצדה של עבירת הנשק בה הורשע הוא עשר שנים, ורבע ממנו, עומד על 30 חודשי מאסר, חלקו יוטל כענישה צופה פני עתיד.

סוף דבר

21. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. **24 חודשי מאסר בפועל** בניכוי ימי מעצרו 8.3.22-15.3.22, 9.5.22-13.6.22, והחל מתאריך 6.7.22 עד היום.
- ב. הפעלת שני מאסרים מותנים שהוטל עליו בבית דין צבאי מחוזי-צפון 2020-222 מיום 28.4.2021.
- אני מורה על הפעלת מאסרים על תנאי בני 9 חודשים ו- 3 חודשים בחופף האחד לשני. מאסר על תנאי בן 9 חודשים יופעל בחופף ובמצטבר לעונש המאסר, **כך שסך הכל ירצה הנאשם תקופת מאסר כוללת בת 28 חודשי מאסר.**
- ג. מאסר על תנאי בן 15 חודשים לבל יעבור הנאשם עבירת נשק מסוג פשע תוך 3 שנים מיום שחרורו.
- ד. מאסר על תנאי בן 12 חודשים לבל יעבור עבירת אלימות מסוג פשע תוך 3 שנים מיום שחרורו.
- ה. מאסר על תנאי בן 6 חודשים לבל יעבור הנאשם עבירת נשק או אלימות מסוג עוון תוך 3 שנים מיום שחרורו.
- ו. קנס בסך 4,000 ₪ או 45 ימי מאסר תמורתו שישולם עד ליום 1.3.2023. לבקשת הנאשם מורה על קיזוז כספי ההפקדה בהליך המעצר לטובת הקנס.
- ז. פיצוי בסך 6,000 ₪ לע"ת 3. הפיצוי ישולם בארבעה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.2.2023 ויועבר לע"ת 3 בהתאם לפרטים שתמסור המאשימה למזכירות בית המשפט.

עותק מהחלטתי יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, ט' טבת תשפ"ג, 02 ינואר 2023, במעמד הצדדים.

